

ARNHEMSE SCOURAAN.

WOENSDAG 29 JULI

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal in de week wordt uitgegeven, en wel op Dinsdag, Woensdag, Donnerdag, Zaterdag en Zondag, is 1/2 in de drie maanden.

De prijs der Advertentien is, voor elke plaatsing, 1/2, en voor elke maand 20 centen, behalve 35 centen voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berichten.

GRIEKENLAND.

Wij hebben geen berichten uit Griekenland. De 12 juli...

DUITSCHLAND.

Hamburg, 28 juli. Wij hebben geene verdere bepaalde berichten uit Itzehoe. Uit de mondelinge mededeelingen eens vriends deelen wij het volgende mede: De deputatie uit de volksvergadering te Neumünster was in den middag van dinsdag jl. in de stand...
Posener dagbladen van gisteren, het publiek aangaande de zekerheid der in effecten belegde kapitalen gerustgesteld is geworden, is heden, de arrestatie bewerkstelligd geworden.

HOLSTEÏN.

Van den Eider, 26 juli. De leden uit de ridderschap van de Holsteiner standen-vergadering, met den herdaten Reventlow-Prestz aan het hoofd, waren, na inzage van het landdags-reces, terstond besloten, om noch aan het plechtige maal van den regerings-commissaris, noch aan de verdere vergaderingen der standen deel te nemen, maar den landdag dadelijk te verlaten. Daartegen bragt men van de liberale burger-zijde in, dat men van zijn regt moest gebruik maken, en, ondanks het verbod, om de erfopvolgings- en andere staatsrechtelijke vragen ter sprake te brengen, met volharding zijnen weg moest gaan, totdat de regering de noodige ophelderingen gaf. Hadden de burgerlijke standen-leden daarin ongetwijfeld gelijk, zooals de ridderschaps-leden schijnen in te zien, daar zij in de vergadering gebleven zijn, zoo hadden de laatsten weder in zooverre gelijk, dat zij den feest-maaltijd, als gegeven door de regering, als eene politieke manoeuvre beschouwden, daarom de deelneming daarvan afraadden en weerkwamen, tot op één lid na, hetwelk den zwager des konings, den landgraaf van Hessen Rumpenheim, vervangt of vertegenwoordigt, terwijl de meeste burgerlijke leden verschenen, — uit consideratie voor den commissaris der regering. Dat is de duitche spits-burgerlijke sentimentaliteit. Aan den feestmaaltijd namen heerschten groote spanning en onrust. Toen de commissaris tot den eersten dronk uitnoodigde, bewaarden alle leden der standen een diep stilzwijgen. Heden houdt de vergadering der standen geene zitting, maar de leden beraadslagen *privatim* over de te volgen gedrags-lijn. Men ontvangt van alle zijden berichten over groote spanning onder het volk wegens de maatregelen der regering en de tevens groote verwachtingen, welke men van eene krachtige houding der vertegenwoordiging koestert. De professoren der Kieler hoogeschool hebben gisteren vergadering gehouden. De studenten hadden zints reeds daags te voren gedaan en eenige besluiten genomen; eene deputatie uit de studenten is gisteren met een adres naar Itzehoe getrokken. Ongelooflijk schijnt het loopende gerucht, dat de hertog van Augustenburg, wegens nieuw geopende uitzigten van succes, de duitche en sleeswijk- en holsteinsche zaak zou verlaten hebben.

ENGELAND.

Londen, 25 juli. Eergisteren heeft lord Brougham in het Hoogerhuis aangekondigd, dat hij zijn voorstel nopens den slavenhandel, als met de suikerkwestie in verband staande, zou uitstellen tot vrijdag den 31sten juli. De bill, nopens de vereeniging der bisdommen van St. Asaph, Bangor en Manchester is ten derde male gelezen.
In het Lagerhuis heeft de kanselier van den exchequer, bij het voorstel tot de tweede lezing van de bill nopens het blijven heffen der tegenwoordige regten op de suiker, kennis gegeven, dat lord John Russell niet voor maandag bij de zitting tegenwoordig zou kunnen zijn en derhalve stelde hij voor, om de behandeling der suiker-kwestie tot dien dag uit te stellen. De bill werd vervolgens ten tweeden male gelezen. In dezelfde zitting interpelleerde O'Connell den secretaris voor Ierland, om van hem te vernemen, of het gouvernement ook eenige inlichtingen

had ontvangen, terzake van de verwoesting, waarmede een groot gedeelte van den aardappelen-oogst in Ierland bedreigd was, en zoo ja, welke maatregelen het gouvernement moest te nemen, om de gevolgen van die ramp te voorkomen. De heer Labouchère zeide, van verscheiden streken bericht ontvangen hebben, dat, hoewel er vooruitsigt was op eenen goeden oogst van alle andere producten, echter, ten aanzien van de aardappelen werd gemeld, dat de ziekte, die in het voorgaande jaar zoo veel verwoesting had aangericht, weder verschenen was, en dreigde zich zeer te zullen uitbreiden. Wat betreft de middelen, welke het gouvernement zou kunnen achen te moeten nemen, ingeval de ziekte meer algemeen werd, dit was iets waaromtrent hij hoopte, dat het Huis besleffen zou, dat het gouvernement geene voorbarige stappen doen kon, doch, dat dit onderwerp door hetzelfde in rijpe overweging zou worden genomen.

Gisteren gaf lord Brougham kennis, dat hij maandag aanstaande een adres van den president der anti-slavery-society zou indienen terzake van de suiker-regten, in zooverre die betrekking heeft op den slavenhandel in Afrika.

In het Lagerhuis is de bill tot verlenging der wijze van heffing van de tegenwoordige suiker-regten ten derden male gelezen.

De Times is van oordeel, dat de suikerwet aangenomen zal worden; wel acht hij, dat er eene oppositie zal wezen, doch geene hardnekkige. Het zal een soort van protest zijn, en dit is alles wat het gouvernement te vreezen zoude hebben. Het is eene gewoonte, zegt hij, om zelfs de beste zaken niet te achten, wanneer er geene oppositie tegen is geweest; men houde deze gewoonte hierbij aan, doch drijve dezelve niet te ver. Het blad hoopt zelfs, dat het bij het voorstel nog in stand gehouden regt van 14 s. over een paar jaren tot op 10 s. moge worden verminderd.

De Singapore Free Press van 28 mei berigt, dat een deensche oorlogsschoener, voerende 16 stukken, door zeeroovers, in het gezicht van het eiland Banka, is vernield. De vloot der zeeroovers bestond uit veertig prauwen, elk bemand met zestig man en gewapend met een stuk geschut. Na de brik gesloeterd te hebben, hebben de zeeroovers de gehele ekwipaasje vermoord, al wat aan boord was geroofd en vervolgens het schip doen sinken. Daarna zijn zij op het eiland Banka geland, hebben een dorp vernield, al die wederstand boden, gedood en de vrouwen en kinderen als slaven medegevoerd. Men verzekert, dat deze zeeroovers door eenen Deen worden aangevoerd, die door zijn gouvernement uit de dienst is gejaagd en zich thans aan het hoofd der zeeroovers in die wateren bevindt. Bij voorkuur valt hij de schepen zijner landgenooten aan, ten einde eene bloedige wraak te nemen.

FRANKRIJK.

Paris, 25 juni. De koning zal de korte zitting der Kamers, welke den 17den augustus zal beginnen, niet openen; die zitting zal zich alleen bepalen tot de verificatie der volmagten.

Men zegt, dat Algerie te Paris, even als de overige overzeesche bezittingen, twee koloniale gesledeerden zal hebben, om er zijne belangen te behartigen.

Laatsteleden donderdag had Z. M. de koning zich naar Vincennes begeven, om een rescript te

PRUISSEN.

Posen, 25 juli. Het raadsel, hetwelk velen zagen in de bijvoeging van een koninklyken commissaris bij de provinciale landsdirectie alhier, aan wien de functien van eersten directeur bygedragen werden, is heden eindelijk opgelost geworden, daarmede tevens de vraag beantwoord, waarom eene officiële regtvaardiging tot dus verre nog niet gevolgd was. Heden namiddag, ten twee ure, is, namelijk, de directeur van het gewest, de heer Jarochowski, gearresteerd geworden, als verdacht van verzuim te zijn geweest bij de revolutionaire woelingen, en terstond tot de gevangenis van Sonnenburg overgebracht geworden. Het ingetelde onderzoek had reeds vroeger van zijne deelneming daaraan doen blijken, maar uit aanmerking zijner hooge betrekking begreep men, dat eene plotselinge arrestatie vooraf eene aanzienlijke daling in de koers der effecten zou te weeg brengen en het credit van het collegie moest verzwakken; daarom vergenoegde men zich met hem te doen nagaan en waarnemen, terwijl men, intusschen, het voorgevallene naar Berlijn schreef en om bevelen, hoe te handelen, verzocht, welke daarop neerkwamen, dat de regerings-voorzitter, onder den titel van koninklyken commissaris, de functien van eersten directeur zou overnemen en bepaaldelijk belast werd met een onderzoek naar den toestand der lands-kas, voordat er verdere maatregelen tegen den beklaagde werden genomen. Dit onderzoek is thans afgeboopen en nadat door openbaarverklaring van het gunstige resultaat in de

illerie in oogenschouw te nemen en het kamp en het fort van St. Maur te bezichtigen. Dit bezoek heeft tot een zonderling voorval aanleiding gegeven. Men had bevel gegeven om al de werklieden, die aan het kamp en de versterkingen van St. Maur arbeidden, om op den dag van het bezoek des konings niet te werken en inderdaad waren zij niet gekomen. Maar terwijl de kofing het kamp doortrok, vond men een der werklieden, die zich te midden der werktoestellen had verborgen. Hij is dadelijk gearresteerd.

— De berigten uit Rome van den 18den melden, dat de paus werkelijk eene amnestie heeft uitgevaardigd voor de personen, welke, ter zake van staatkundige misdaden, veroordeeld zijn geworden. Volgens bijzondere berigten, moet de tijding daarvan eene zoo groote vreugde onder de bevolking hebben gebaard, dat eene overgroote menigte zich op den Mont Cavallo heeft vereenigd, en een zoodanig aanhoudend gejuich heeft aangeheven, dat de paus tot drie malen toe op het balkon is verschenen, om de zelve zijnen zegen te verleenen. Nog niet daarmede te vrede, heeft de paus, tegen middernacht, zich nog eens in het openbaar vertoond, en de juichende menigte, onder toortslicht, voor de vierde maal gezegend. — Alles is daarop, en zonder tusschenkomst van de gewapende magt, in goede orde afgelopen.

De amnestie is, echter, verre van algemeen en volledig te zijn. De priesters, de militairen en de burgerlijke ambtenaren, die eene veroordeeling ten hunnen laste hebben, zijn daarvan uitgesloten. De groote menigte schijnt dit niet te hebben geweten, of niet daarop te hebben gelet. De belanghebbenden vleijen zich, echter, dat deze gestrengheid door nog verdere persoonlijke genadebewijzen zal worden getemperd. — In de provinciën wordt de menigte zeer ernstig vermaand, om geene verdere verzoekschriften, tot wijziging van het staatsbestuur, in te dienen, vermits men zich in dat opzigt op de reeds bekende vaderlijke gezindheid des pausen kan verlaten.

BELGIE.

Brussel, 25 juli. De zaak van de heeren *de Ridder* en *Borguet* zal stellig in het laatste gedeelte der zitting der assises behandeld worden. De hoofdpunten van beschuldiging tegen de twee aangeklaagden zijn: zich te hebben schuldig gemaakt aan omkoopning bij het aangenomen werk aan den tunnel van Comptich.

De procureur-generaal heeft, in zijn requisitoir, andermaal geconcludeerd, tot in-vrijheid-stelling van den heer *Borguet*, als zijnde er geene bewijzen voorhanden, dat er omkoopning heeft plaats gehad.

De heer *de Ridder* is daarenboven beschuldigd van knevelarij, als zullende hij van de heeren, *Cockerrill* en *Borguet* zekere sommen gesicht of ontvangen hebben, welke hij in rekening heeft gebragt voor werkloon en materialen.

† Brussel, 27 juli. »De korporaal *Mackintosh* is door de hooge militaire vierschaar vrijgesproken, en de scheepsgezaghebber, *Joseph Jan Brabander*, oud 23 jaren, van het belgisch schip *Rembrandt*, wegens verregaande mishandelingen eenen varengast, genaamd *Foss*, aangedaan, en het eindelijk laten verdrinken van denselven op eene reize van Antwerpen naar Havana, door het correctioneel tribunaal van Antwerpen veroordeeld tot vijf jaren gevangenstraf, 500 franken geldboete, en vijf jaren toezigt der hooge politie.

— Volgens een dagblad, heeft de burgemeester in den gemeenteraad ontkend, dat het verbod om aardappelen tot hooger prijs dan 6½ frank te verkoopen op zijnen last gegeven is. Heden is zeer weinig van die vrucht, men zegt niet meer dan een paar zakken, aangebragt.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 27 juli. Gisteren avond had alhier in de nieuwe kerk der nederduitsche gereformeerde gemeente de intres-rede plaats van den hooggeleerden heer *W. Moll*, hoogleeraar en concionator aan het athenaeum illustre dezer stad. Eene aanzienlijke schare van toehoorders, van allen rang en stand, was bij die plegtigheid tegenwoordig. Zijn hooggel. verbond zich aan genoemde gemeente met eene leerrede, naar aanleiding van het evangelie van *Johannes VII*, vers 37 en 38. Indrukwekkend waren de toespraken, bij die gelegenheid, door zijn hooggel. gedaan, inzonderheid aan het Ed. Achb. bestuur

dezer stad, aan heeren predikanten en verderen kerkenraad, als ook aan de studerende jongelingen, welke eerlang de lessen van zijn hooggeleerde zullen bijwonen.

— Ten aanzien van den uit Nederlandsch Indië verwijderden heer *van Vliet* kunnen wij melden, dat deze zich onledig houdt met het opmaken eener klagt aan den Hoogen Raad tegen den gewezen waarnemenden gouverneur-generaal van Nederlandsch Indië, jonkheer *J. C. Reynst*.

10. Wegens ongeoorloofde en verbodene inmenging in de uitoefening van het regterlijk gezag, door, bij publicatie van 29 maart 1845 aan alle collegiën van justitie in Nederlandsch Indië te verbieden, kennis te nemen van de bij die publicatie vermelde burgerlijke regtsvorderingen;

20. Wegens willekeurige en onwettige in-hechtenisneming en wegens misbruik van gezag, gepleegd door willekeurige en onwettige uitzetting uit Nederlandsch Indië. (A. H.-B.)

's Gravenhage, 27 juli. *Soliman*-pacha is gisteren ten één ure, vergezeld van de heeren *Horace Vernet* en *Gudin*, allen in groot tenue — *Vernet* in uniform van officier der nationale garde en *Gudin* in dien van marine-officier — ten gehoor bij Z. M. den koning toegelaten. Van daar hebben zij, met het rijtuig van den franschen minister, den omtrek der stad bezocht, en zijn zij aan het Huis in 't Bosch afgestapt. Zij hebben dat fraaije buitenverblijf, en inzonderheid deszelfs keurige zalen, andermaal met de meeste belangstelling bezigtigd.

Vervolgens hebben zij eene wandeling door het bosch gedaan tot aan de societeits-tent. Zij zijn aldaar ontvangen door den generaal-majoor *Steenbergen* en den luitenant-kolonel *de Bruyn*. Bij hunne intrede in de societeits-tent werden zij door de officieren van verschillende wapens, die zich aldaar bevonden, gecomplimenteerd. Nadat zij de uitvoering van verschillende stukken, door het korps muzikanten van het regiment grenadiers en jagers, met het meeste genoegen hadden bijgewoond, hebben zij zich naar den franschen minister begeven, alwaar zij ten diner genoodigd waren. Daarna hebben zij, vergezeld van den franschen minister, een bezoek afgelegd bij Z. K. H. den prins van *Oranje*. Ten negen ure heeft *Soliman*-pacha deze residentie verlaten, en zich naar Rotterdam begeven, van waar zij heden met de stoomboot naar Havre zullen vertrekken. Een ieder roemde de innemendheid en minzaamheid van den pacha.

— De heer *F. de Greve*, voorzitter der staats-commissie tot het onderzoek ter toelating op de hoogeschoolen en athenaea, heeft den belanghebbenden verwittigd, dat genoemd onderzoek zal plaats hebben in het gebouw van het provinciaal hof binnen de stad Arnhem.

Leiden, 26 juli. Het schijnt, dat de zaken van het gymnasium alhier eindelijk hare realisering naderen. Reeds voor eenige dagen vernam men, dat het concept-reglement voor deszelfs inrigting door de hooge regering was goedgekeurd, en na, dezer dagen, is door het stedelijk bestuur eene oproeping in de dagbladen geplaatst, waarbij degenen, die geschikt en genegen zijn, om de betrekkingen te vervullen van rector, tweeden praeceptor, 1sten en 2den onderwijzer der wiskunde, leeraar van het fransch, van het engelsch en van het duitsch, uitgenoodigd worden, om zich ten spoedigste bij heeren curatoren aan te melden. Men ziet uit deze opgave, dat het aantal der docenten eene aanzienlijke vermeerdering zal ondergaan, en, naar men zegt, moet ook de verdere inrigting van het gymnasium, zoo als die nu vastgesteld is, op eene ruime schaal zijn aangelegd en op goede beginselen rusten. Men mag zich dus vleijen, dat deze nuttige instelling, die meer dan twee jaren lang in onverzorgden staat is gebleven, weldra een nieuw leven zal ontvangen, waarin zij voor de ontwikkeling der jeugd en voor het belang der ingezetenen gewenschte vruchten zal kunnen dragen.

Leeuwarden, 23 juli. Uit de kleistreken dezer provincie ontvangen wij ongunstige berigten nopens de verspreiding van de zich op nieuw openbarende ziekte onder de aardappelen. Op sommige akkers is dezelve reeds zoo algemeen, dat de planten eenen onaangenaamen reuk van zich geven. Opmerkelijk is het, dat de kwaal, die zich in den vorigen jare het meest op zware kleigronden vertoonde, nu daarop minder en zich meer op de zachte of zaverige kleigronden voordoet.

De sterke wind en hevige regens van de laatst loopene week hebben de toeneming en verspreiding zeer bevorderd, waarom de landbouwer met des meer verlangen naar droogte uitziet.

OOSTINDIE.

Batavia, 27 mei. Bij besluit van den 9den heeft de gouverneur-generaal, — overwegende dat in het vereenigd belang van Nederland en der overzeesche bezittingen in Oostindië wenschelijk is, dat tot het drijven van handel en tot het voorzien in de behoeften dier beittingen onderling, aanwonende eene welingerigte en bemande koopvaardij-vloten, welke al de waarborgen aanbiedt voor een gelukkig handelsverkeer, alsmede voor den belangrijken voer van gouvernements-producten en bevoorradingen, — benoemd eene commissie, om onderzoek te doen naar al hetgeen betrekking heeft tot de nederlandsche scheepvaart, beoosten de Kaap de Goede Hoop en tot de zoogenaamde kustvaart in de Indische zee, zoodat wat betreft den scheepsbouw, de manning en toerusting der schepen, alsmede de scheeps-ongelden en rechten op de lading, enz.

Jagezonden stukken.

De suikervraag in Engeland.

De hervorming der bestaande wetten op de suiker, welke lord *John Russell* ten taak gesteld is, wordt beschouwd worden Engeland schier even ingaan te gaan, als de hervorming, welke sir *Robert Peel* tot stand bragt; want wijziging de graanwet, de wetten van den landeigendom, zoo zal de nieuwe kerwet aanmerkelijke wijzigingen brengen in de wetten op de zeevaart, dat is, in de uitsluitende bevoegdheid, welke tot nog toe verleend werd aan de engelsche voortbrengselen, door engelsche schepen in de plantingen aangevoerd; alsmede in de zware belastingen gelegd op vreemde suikers; die op vreemde schepen naar Engeland worden gebragt.

Deze hervorming zal dus de belangen der *lords*, fabrikanen en kooplieden, even zeer als de hervorming der graanwet de belangen der *landlords*, pachters en eigenaars. Het gevolg van de herziening der wetten op de suikervraag zal de hervorming der suikerwet wezen: want de engelsche landman gerechtigd om te zeggen: »Gij hebt mij, het graan goedkoop te geven; ik heb het recht om de goedkoopheid der suiker te vragen.

Nu moet men weten, dat het verbruik van suiker in Engeland hoogst belangrijk en ongemeen groot is dan in eenig ander land van Europa. De verbruik, bij voorbeeld, van hetgeen in Engeland hoofd aan suiker gebruikt wordt, staat tot het verbruik daarvan in Frankrijk, gelijk 5 tot 1. Dit proportioneel verschil is ontzaggelijk, wanneer men overweegt, dat die voorraad van suiker, gelaand bijna uitsluitend moet worden geleverd door zijne koloniën.

De suikerwet, die, voorsnog, in werking is, levert de eerste helft des jaars, ongelukkige uitkomst. Men raamt op ongeveer 4000 tonnen minder des verbruiks, in vergelijking met de corresponderende maanden des vorigen jaars. De lichte oogst der Westindiën is niet geschikt, om de schatkist gerust te stellen nopens het nog gemaakte deficit, hetwelk men voor de zes laatste maanden des jaars verwacht.

Ziehier een vergelijkende tabel van het suikerverbruik in vijf voornaamste engelsche koloniën, gedurende de twee jaren 1845 en 1846, twide juni.

	1845.	1846.
Suiker van Oostindië . . .	958,125;	776,510
» » Westindië . . .	590,061;	619,202
» » Mauritius . . .	406,615;	517,922
» » Singapore, enz. . .	2,045;	8,048
» » Java, Manilla, enz. . .	30,176;	14,272

Derhalve, in die havens alleen reeds, eene vermindering van 50,000 cantners in vergelijking met het vorige jaar, tot 20 juni. Ten gevolge van het geringe gewas in Amerika, kan dit deficit, gelijk reeds gezegd is, niet anders dan toenemen. Evenwel, de voorraad van vreemde suikers niet gering, en de hoofdmakten van Europa, Londen daar inbegrepen, bevonden er, met den 1sten juni 1846, 1,410,000 centner suiker in nederlaag; in 1845 had men

slechts 899,000 centners, en in 1844: 653,000 centners.

Het is dus blijkbaar aan de bestaande wetsbepalingen, dat Engeland het tegenwoordig deficit in het verbruik van suiker te danken heeft: want hadden de vreemde schepen in de behoeften der engelsche verbruikers kunnen voorzien door middel van de vreemde suiker, welke zij naar Europa bragten, — zoo is het zeker, dat eenerzijds de voorraad in nederlaag niet zoo groot zou zijn geweest, en dat, anderzijds, het verbruik in Engeland niet zoo ver beneden de gewone schaal zou zijn gevallen.

Gelukkig verliest de suikerwet binnen eenige weken hare verbindende kracht, zoodat, hetzij men de voorstellen van lord RUSSELL aanneme, hetzij men ze verwerpe, eene wijziging der wetgeving op de suiker onvermijdelijk is.

Het belang der schatkist is er, buitendien, bij betrokken. De proeven, tijdens de invoering der *income-tax*, door sir ROBERT PEEL op de tarieven genomen, en de maatregelen, welke de heer WALKER thans in Amerika voorstelt, bewijzen, dat verminderde regten de inkomsten der schatkist vermeederen, terwijl zij tevens den verbruiker te stade komen. Maar in welke verhouding moeten de regten op de suikers worden afgezet, om het deficit, hetwelk de thans bestaande beperkingen in het budget te weeg brengen, aan te vullen, zonder andere bronnen van inkomsten te benadeelen? Ziedaar de geheele vraag; en bijaldien het lord RUSSELL gelukt, dezelve op te lossen, zoo zal hij eene schitterende lozenstraffing geven aan hen, die hem van financiële onbekwaamheid beschuldigen.

Het vraagstuk, zelden wij; gaat Engeland schier even innig aan als dat der graan; maar het is verwickelder.

Uit de boven medegedeelde tabel, ziet men, dat de britsche koloniën niet meer in Engeland's suiker-behoefte voorzien kunnen, dan de britsche akkers in Engeland's behoefte aan graan. Men zal dus vreemde suiker moeten toelaten; maar vreemde suiker toelaten, dat is ook suiker toelaten, door slaven geteeld, vermits, uitgezonderd de engelsche koloniën, slavenuitvoer allerwege gebezigd wordt. Bij toelating van vreemde suikers, zou het overigens den handel gemakkelijk vallen, de uitsluiting te ontduiken, welke voortdurend tegen slavensuiker mogt worden uitgesproken; gelijk zulks genoegzaam gebleken is uit de discussiën, gevoerd in het Huis der Gemeenten, betrekkelijk het handelsverdrag met Brazilië.

Doch bijaldien de bescherming der koloniale suiker in Engeland ophoudt, zoo moet blijkbaar ook de bescherming der engelsche voortbrengselen, bij hunnen invoer in de koloniën, eveneens ophouden. Men zal dus aan die koloniën het recht moeten toekennen, zich ook elders dan op de engelsche markt te voorzien, naardien Engeland haar het voorrecht niet meer toekent, om de engelsche markten uitsluitend te voorzien van suiker. Daar alsdan het koloniaal beheer niet veel meer dan eene florie wordt, is het waarschijnlijk, dat de engelsche koloniën in Amerika hare onafhankelijkheid zullen verlangen en deze opsoortgelijke voet en soortgelijke voorwaarden zullen bekomen, op welke St. Domingo dezelve van Frankrijk bekwam. Men kan reeds bemerken, hoe Canada zich meer en meer van Engeland losmaakt, naarmate dezelve vrijheden toenemen, en in weerwil van het aanmerkelijk getal landverhuizers, hetwelk Engeland er ieder jaar heen zendt, als ware het om eenen dam op te werpen tegen den stroom, die onafgebroken Canada drijft tot aansluiting aan de Vereenigde Staten! De westersche koloniën hebben buitendien genoeg aan Engeland gekost, om het moederland den dag harer vrijgeving zonder leedwezen en zonder beklag te doen te gemoet zien.

Men schijnt zelfs te mogen aannemen, dat dit vooruitzicht geene ernstige hindernis zal stellen aan de herziening, welke lord RUSSELL de suikerwet wil doen ondergaan.

Eenmaal de gelijkheid tusschen de koloniale en de vreemde suiker daargesteld, zoo zullen de abolitionisten frani schreuwden hebben; er zal dra geen middel meer zijn, om de slavensuiker te weren; ook zal de regering vermoedelijk zoodanige uitsluiting niet daarstellen willen.

De abolitionisten zullen zich dus tegen lord JAMES RUSSELL verklaren; men weet hoe talrijk zij zijn en hoe groot in Engeland hun invloed is. De reeders,

de kooplieden, de fabrikanten, die thans het monopolie der zeeraart genieten, zullen zich bij de abolitionisten voegen. Doch naardien hunne zaak niet dezelfde is, zullen zij niet dra van hen scheiden. De abolitionisten zouden de slavensuiker als onzedelijk willen weren; de tutotalers, daarentegen, zouden de wijnen en sterke dranken willen verbannen. Men moet nogtans kiezen; bijaldien Engeland afzag van gesuikerde dranken, zou het wel tot sterken drank moeten terugkeeren.

Er bestaat, overigens, een afdoende grond, waarop de abolitionisten zullen stranden. De suiker is een der vruchtbaarste takken van staatsinkomen geworden. Name dus het verbruik van suiker af, zoo zou men elders eene andere bron van inkomsten moeten opsporen, om het ontzaggelijk deficit te dekken, hetwelk deze vormindefering aan de schatkist veroorzaken zou.

Het is zeer twijfelachtig of lord RUSSELL, tusschen heden en het einde der zitting, die over veertien dagen afloopt, wel tijd hebben zal om een ontwerp te beramen en voor te stellen, waarover de beraadslagingen kunnen worden geopend. Intusschen zijn wij nieuwsgierig om te zien, hoe het Huis der Gemeenten de tijdelijke bill zal ontvangen, welke lord RUSSELL voorstellen moet. Deze suikervraag, die zoo veel verschillende belangen omvat, zoo veel gevaar en moeilijkheden in de uitvoering in zich heeft, schijnt bestemd, om, bij de discussie, geen geringe stormen te verwekken, en om niet mindere verwarring onder de partijen te brengen, dan de graankwestie het gedaan heeft.

Het zegelrecht op de dagbladen, en op de kleine blaadjes en op de bijvoegsels der groote bladen.

I.

Men vereuvelde het den fiscalen wetgever niet, want wat is natuurlijker en meer in den aard en geest van het *metier*, dan dat hij het als eene zijner eerste en meest geliefkoosde pligten aanmerkt, vooral zijne zorgen te besteden, om *productieve* belastingen ingevoerd te krijgen en de reeds bestaande; zoo veel mogelijk, *productief* te maken?

Daartoe is hem, in de eerste plaats, dienstig, dat hij zijne grijpende hand nitstrekke, om niets onbelast te laten van al wat den mensch *minst* ontbeerlijk is en daarom *meest* algemeen in gebruik moet zijn; in de tweede plaats, dat hij van het belaste voorwerp afhaale, wat er maar van geschraapt kan worden.

Wat bij wijlen zijnen ijver aan banden legt, is, dat zijne vindingrijkheid te kort schiet om iets nieuws op te sporen, dat nog niet, of nog niet zoo veel als het maar lijden kan, reeds belast zij. Ten anderen, dat het somwijlen zeer moeilijk valt, om datgene, wat misschien nog zou kunnen uitgedacht worden, zóó als al meer en meer de in dezen lastigen tijd heerschende geest het vordert, met aannemelyken schijn van redenen te bekleeden. Dit zou meestal verre boven zijne krachten zijn, ware het, dat hij zich daarbij om den *algemeenen* bijval hadde te bekreunen. Doch hem komt te stade, dat, zoo men weet, het niet de *menigen* zijn, maar de *weinigen*, die de wetten maken.

Welk geroep is er niet al voor jaren geweest, dat voornamelijk *ontbeerlijke* dingen, van welke de rijken uit loutere lust of weelde zich bedienen, behoorden belast, de *behoefsten der nooddrift*, daarentegen, *ontlast* te worden! *Ijdele wensch der menigte!* De weinigen, op en om het standpunt geplaatst, van waar men beter het geheel overziet, vergeten niet hoe veel grooter het getal dergenen is, die zout en zeep en brood, en ook (als zij het bekomen kunnen) spek en vleesch gebruiken, dan dat van hen, die kippen en patrijzen eten en in koetsen, of, vermaakshalvo, te paard rijden.

Het is waar, men heeft van ouds eene belasting onder den naam van dienstboden- en plezier-geld gekend, waarin door betrekkelijk weinigen zekere som voor mannelijke dienstboden of *heeren-knechts* en *koets- of rijpaarden* betaald wordt. Maar dit was meer welstaanshalvo, om toch niet al den last op de minvermogensden te laten, dan om metterdnad daardoor de schatkist te stijven. De wetgever was van oordeel, dat zoodanige belasting zeer onbeduidend en daarom reeds in zich zelf weinig productief moest zijn, of wel, in het tegenovergestelde geval, verlang

geheel *onproductief* zoude worden, vermits de heeren of rijken die ontbeerlijke dingen, indien zij te veel daarvan te betalen hadden, konden *afschaffen*, en ligt *mode* zou worden om voortaan geene heerenknechts meer te houden en te voet te gaan. En *dan* zouden immers niet alleen die heerenknechts, maar ook de koetsiers, palfreniers en stalknechts moeten leeg loopen. Er zoo met al van dien aard was. Derhalve, weg met het donkbeeld om inzonderheid *de weelde* te belasten, die aan zoo vele neringen een bestaan geeft!

De heer ROCHESTER, die nog in de eerste maanden der nieuwe regering minister van financiën was, had eenen middenweg gevonden. Hij was geen graaf of baron, noch zelfs jonkheer, en, wat meer is, hem bekreep zelfs de lust niet om iets van dit alles te worden. Hij plag te zeggen, dat hij eenen nieuwen adelsbrief in allen gevalle gelijk *uitgestelde schuld* achtte, die eerst over een paar honderd jaren intrest kon geven. In zijn burgerlijk en burgerlievend gemoed rees het denkbeeld op, om niet zoo zeer de weelde, dan wel de *hoovaardij* te treffen, en hij stelde eene begroeting voor, waarin hij een *hooger* recht wilde heffen van de mannelijke dienstboden, wanneer deze met kenmerken van *liverei* wierden uitgemonteerd, en van de koetsen en rijtuigden van plaisir, wanneer met *geslachtwapens* daarop gepronkt wierd. Men heeft echter niet mogen vernemen, dat dit bij Hun Edel Mogenden eenigen bijval gevonden hebbe. Veel eer was men, van aanvang aan, zoo eenparig gezind, om het uit de voordragt te schrappen, dat er sedert niet meer van gerept is. Trouwens, het beloofde weinig, in de uitkomsten, van die *productieve* gevolgen te zullen zijn, waarnaar in den toenmaligen reddeloozen toestand der schatkist zoo zeer gewenscht en verlangd werd, ofschoon niet te ontkennen valt, dat de genomene proeven, om den nood door besparingen te verhelpen, meestal van zeer geringe vrucht en van kleingeestigen aard waren.

Maar is dan die heffing, op welke wij hier bijzonder het oog vestigen, in de aan het hoofd dezes genoemde, de uitvoering van het door de grondwet van den staat meest stellig met name vrij-verklaarde van alle bedrijven bezwarende, de aanwending van de met met zoo vele woorden als een doelmatig middel tot uitbreiding van kennis en voortgang van verlichting erkende drukpers stremmende, *belasting op de tijdschriften en dagbladen* zoo zeer *productief*, dat zij, om het belang der voor het onderhoud van den staat onontbeerlijke geldopbrengsten, als een noodzakelijk euvel, te vergoelijken zoude zijn?

Ach neen! De preciese opbrengst is natuurlijkerwijze niet algemeen bekend, — want wat is er dat van dien aard hier te lande volledige openbaarheid heeft? Maar men kan met genoegzame zekerheid weten, dat het bedrag, hetwelk er door in 's rijks schatkist komt, *minim* is, en sedert het jaar 1830, na de slooping van het vereenigd rijk, nauwelijks gelijk heeft kunnen worden aan de sommen, die van dien tijd aan zijn weggeworpen tot de oprigting en voortdurende instandhouding van een enkel journaal, hetwelk, indien het met uitmuntende bekwaamheid en welmeenendheid geschreven wierd, geen doel zou treffen, maar, in spijt van het onverstand en den hartstogtelijken eigendunk, waaraan er in bot gevierd wordt, gelukkigerwijze ook faalt in het daarvan te wachten kwaad te stoken, — omdat het niet gelezen wordt.

Geen wonder, derhalve, dat de heffing van een *zegelrecht op de dagbladen*, tot zoo grooten last, en tot zoo geringe baat opgelegd; bij degenen, die zich er mee geslagen vinden, den argwaan heeft doen ontstaan, dat dezelve niet enkel van de zijde van het drukkeude er van, maar bovendien van den nog meer haterlijken kant is aan te merken, alsof de beweegreden er toe miuder gelegen zij geweest in de *fiscale* bedoeling om de schatkist te verrijken, dan wel veel eer in den lichtschuwen toelag om de drukpers zelve te fnuiken.

Mijn oogmerk is, in een volgend artikel, voor te stellen, wat *de proef op de som* kan zijn om de ongegrondheid of de gegrondheid van die verdenking te bewijzen.

21 juli.

De verkiezingen.

De heer C. A. DEN TEX heeft den lande eene grante weldaad bewezen; bene, *optime* meruit de patria. Hij heeft begroepen het publieke loven, den leerstoel der Kamer, vaarwel te moeten zeggen, om in het private terug te keeren en de kathedra van professor aan den Amstel voor heel zijn leven te bestijgen en zich geheel en al aan de opvoeding der nederlandsche jeugd te wijden.

Wij zijn den heer DEN TEX dankbaar voor dat begrip en dat besluit. Gelijk hij zich altijd heeft doen

kennen als den man der goedertierenheid en der vaderlandsliefde, heeft hij ook thans weder een schoon blijk dier beide nederlandsch-gezinde volksvertegenwoordigerachtige deugden gegeven. Uitvinder — ten behoeve, ten voordeele, ter liefde des vaderlands en des volks — van den mantel des behouds, den nederlandschen zin, hoogleeraar in dat vak en coryphaeus des behouds, heeft hij, na hemel en aarde te vergeefs bewogen te hebben tot het doen octroïeren en invoeren van dien nederlandschen zin, eindelijk dien zin laten varen, of liever, de verdediging en ontwikkeling daarvan op zijne kamer-collegieën vaarwel gezegd, niet, omdat hij niet altijd doordrongen is gebleven en overtuigd van dien-zelfden nederlandschen zin, of de in-toepassing-brenging van dien zin voor schadelijk was begonnen te houden voor het algemeene welzijn, — maar, omdat hem eindelijk de wachhoop aan het welslagen zijner pogingen ten bedruiden einde aange-gronp en hij ingezien heeft, dat, waar zijne woorden zijn die eens roependen in de woestijne, hij het verder streven en zwoeven in nederlandschen zin naar nederlandschen zin, in het welbegrepen belang des lands, moest vaarwel zeggen. Voor het behoud verloren, maakte hij plaats, uit eigene, prijselijke beweging, voor, . . . den heer BOSCHI.

Kort en goed: de nederlandsche zin heeft den nederlandschen geest gegeven.

Wie die opvolger van den heer DEN TEX zij, — zeker is het, dat, behalve in het geval, dat wij den heer DEN TEX welligt later mogten zien weder-opstaan, het vaderland, het volk en de vorst nimmer eenig vertegenwoordiger zullen terugkrijgen, zoo ijverig voorstaande de aangelegenheden des lands, zoo doortrokken van liefde voor den regerende vorst, zoo sterk en zoo steeds partijtrekkende voor het volk, de natie, *de laquelle émane tout pouvoir*, als diezelfde heer DEN TEX was, — in nederlandschen zin.

Gelijk gewoonlijk, is men het ook thans weder niet eens omtrent de ware drijfveer der afreding van den gepersonificeerden zin van Nederland.

Konigen willen daarin, in het verzoek, namelijk, aan de staten van Noord-Holland, om niet weder, bij de verkiezingen, in aanmerking te komen, zien eene »slimheid» strekkende, om juist weder wel in aanmerking te komen; eene »slimheid», welke de rekwestraat van zijnen zwager, den heer VAN HALL, en hebben afgezien, toen deze, na het tooneel tusschen hem en den heer VAN DAM EN ISSERT, den koning half en half zijn ontslag indiende, niet, om het te ontvangen, maar om op nieuw benoemd, of liever gecontinueerd te worden, gelijk de heer DEN TEX dan ook in de Kamer is komen kond doen. Zoo dit vermoeden waar zij, dan hopen en verwachten zij — en de aankomst heeft onze verwachting bevestigd — dat de heer DEN TEX niet zoo gelukkig bij de provinciale staten van Noord-Holland zal manoeuvreren, als de heer VAN HALL bij Z. M. schijnt te hebben gedaan; niet, dat wij den heer DEN TEX niet gaarne gecontinueerd zagen als lid der Kamer, maar, omdat wij een' afschuw hebben van alle listen en slimheden, hetzij ze ademen gewaande, professorale nederigheid; hetzij volgens het openbaar ministerie, gewaande liefde voor koningen en vorsten.

Anderen, echter, willen het er voorgehouden hebben, dat de heer DEN TEX, na de ondervinding, dat hij zijn nederlandschen zin niet heeft kunnen doen wortel schieten in de Kamer, tot het gelukkig besluit gekomen zij, te beproeven, dat doel te bereiken door de nederlandsche en amsterdamsche jongelingschap te confijten in nederlandschen zin en zijne collegieën te verheffen tot eene school van staatkundig-nederlandsche heinde kweekelingen. — Aspiranten voor de Tweede Kamer. Ware voortreker een zoete inval, dat denkbeeld des heer DEN TEX, en zoo hij, indaard, dat denkbeeld voornemens is te verwezenlijken, wenschen wij hem, den besten uitslag toe, kennende de heerlijke gevolgen daarvan niet achterwege te laten.

Wes anderen willen, dat de heer DEN TEX, in zijne scherpsinnigheid zich-zelfen profeterende van niet door de staten, te zullen herkozen worden, het verzoek om niet weder in aanmerking te komen aan de staten zijner provincie gericht heeft, ten einde niet het affront eener niet-herkiezing te ontvangen. Wat deze lezing betreft, wij gelooven niet aan de juistheid daarvan. De heer DEN TEX heeft, ja, wel gezegd en gehoord en gevoeld, dat zijn nederlandsche zin geen opgang maakte, noch in de Kamer, noch in de Staten, maar een man van overtuiging laat zich daardoor niet afschrikken en de heer DEN TEX is te oprecht, om niet zich-zelfen te bekennen, dat hij lang niet een van de minste broederen is en uit dien hoofde alsoo komt ons de bovenstaande lezing niet zeer waarschijnlijk voor.

De meest waarschijnlijke lezing komt ons voor deze te zijn. Sommigen, namelijk, redeneren aldus: De heer DEN TEX heeft wel gezien, dat zijne nederlandsche zin-leer geen opgang maakte in de Tweede Kamer of daarbuiten, maar dit niet opgaan van zijn politieken papieren vogel heeft hem geenszins de overtuiging benomen van de waarheid, deugdelijkheid en heilzaamheid zijner leer; en terecht; men bedenke slechts hoe menigmaal de stem der oppositie onterhoord bleef, hoe menigmaal de schandelijkste en onrechtelijke maatregelen, tegen haren raad en tegenkanting, in, doorgedreeven werden, — adres aan die gedwongen vrijwillige leening, waarover zelfs een minister en vorst ambigenoot, geheel een land en volk den bantloek uitprak, — en zou nu de oppositie, alleen omdat kortzigtigheid, staatsche onder-

worpenheid, intrigue, laffe vrees, en verkeerd geplaatste vaderlandsliefde dien maatregel hielpen tot stand brengen, hare overtuiging der zedeloosheid, verderfelijheid en onregtvaardigheid dier manoeuvre hebben afgelegd en laten varen? Geenszins. Zoo ook de heer DEN TEX niet. Steeds is de heer DEN TEX blijven daarbij volharden, dat zijn nederlandsche zin naast de monsterwet het vaderland raden moet van den gapenden afgrond, die het aangrijnst; dien zin niet kunnende voortplanten in de Tweede Kamer — zeggen sommigen — heeft de heer DEN TEX al zijne hope gesteld op de Eerste Kamer; daar, hoopt hij, dat hem eene plaats zal aangewezen; daar, hoopt hij, bijgezet te zullen worden; daar hoopt hij, gelukkiger te zijn en wij gelooven, dat hij eene juiste en gerechte hoop koestert. Hij vindt daar mannen uit de vorige eeuw; mannen, doortrokken van behoudsliefde, dat is, nederlandschen zin; mannen als CHASSÉ en VAN RAFFARD, de eerste van welke uithoofde van hoogen ouderdom slechts op son- en feestdagen welke er niet in zijn almanak te vinden zijn, een »achtermiddagje» in de Eerste Kamer doorbrengt, de laatste van welke het lidmaatschap der Tweede Kamer vaarwelzeide, omdat zijn presidium (?) in het geldsche hof hem belette, de zittingen der Tweede Kamer behoorlijk bij te wonen; omdat men daar niet een doorn wettin in één enkel achtermiddagje kan beoordeelen, discussiëren en voteren, — die beide mannen en meer anderen van dat kaliber vindt de heer DEN TEX daar, of — hij vindt ze er niet, — maar hij vindt er toch zijnen en hunnen nederlandschen zin, welke in die Kamer tiert, welig als eene moederplant, als de moeder des behouds. En wat weer andere sommigen er van zeggen, dat, namelijk, eene moederplant het zinnebeeld zij des verderfs, als groeiende zij steeds naar beneden, naar den grond, alsof ze wilde terugkeren, van waar ze kwam, — wij houden haar voor een welsprekend beeld des behouds en het behoud, — wij loven het en prijzen het . . . in den grond.

Wat er van deze lezingen en gissingen zij, dat is zeker, dat de heer DEN TEX geen lid der Kamer meer is of dat hij meer dan iemand aanspraak heeft op een zacht en gemakkelijk selletje, in het Eerste-kamerkapelletje. Eenmaal daar, heeft hij zij loon weg. Wie de heer BOSCHI is, weten wij niet; te oordeelen naar zijn naam, moet hij geen origineel Nederlander zijn en zoo hij geen Nederlander van oorsprong is, — wij twifelen of hij dan wel den nederlandschen zin zal huldigen. Jammer, zoo hij een duchtig en bruikbaar lid in nederlandschen zin zijn mogt; jammer, dan, dat hij zijne benoeming niet het bedanken des heerden GEMMELIN heeft te danken. Wij zullen afwachten, wat de heer BOSCHI zal presenteren.

Het tweede aftredende lid voor Noord-Holland was de heer CORVER-HOOF, die, gelijk sulks van de waerachtigheid en onstelselmatigheid der noord-hollandsche staten te wachten was, herkozen is geworden.

De heer CORVER-HOOF is genoeg bekend: wat niet hetzelfde is als welbekend.

Het Handelsblad taxeerde dien heer nog lager dan den heer . . . DEN TEX, die weder zich-zelfen eed laag taxeerde, dat hij, vreezende voor niet-herkiezing, dat affront voorkwam door het bekende verzoek, waaruit volgt, dat of het Handelsblad geen goed taxateur is, of dat de heer CORVER-HOOF niet de nederigheid van den heer DEN TEX bezit.

De heer CORVER-HOOF zal alzoop weder gedurende drie lange jaren in de gelegenheid zijn, om heden de regering onder het oog te brengen, »hoe »leecht en verkeerd zij regeert» morgen »de »oppositie door te halen en het Jonge Nederland te »kastijden», overmorgen »het stiel van de meest »vloed uitloefenden aan te klerven», over-overmorgen »aan leders oordeel over te laten, of het door- »drijven van ontwerpen wel de schoonste zijde van »den representatiën regerings-form zij», na over-overmorgen te vergekeren, »dat hij, bij zijne meer »gevoerde jaren en nog meer verouderde begrippen, »zich geenszins vleit, dat zijne redenen »ingang zullen »vinden» en over-na-over-overmorgen te declameren: »het zij zoo! men kan nooit weten, wat een idee voor »vruchten kan voortbrengen», en eindelijk, zoo hij na het 2de Kamer-leven te hebben vaarwel gezegd en gebalsemd te zijn en gewijd tot Eerste-Kamerlid uit te roepen:

»Het zij zoo! men kan nooit weten, hoe een' koep' haas vangt!»
Het zij zoo, zeggen wij op onze beurt; het zij spoedig zoo!

Advertentiën.
Heden beviel van eene welgeschapen doch-
TER PAULINA MORREES, geliefde Echte-
noot van,
SOERABAJA,
den 28sten Maart J. L. VAN GENNEP.
1846.

Aanbesteding.
COMMISSARISSEN VAN DEN WEG VAN ZUTPHEN
NAAR EMMERIK zullen, op Zaterdag den 8sten
Augustus 1846, aanbesteden:
*Het doen van onderscheidene belangrijke
HERSTELLINGEN en VERNIEUWINGEN
aan de in genoemden weg tusschen Keppel
en Wehl gelegen BRUGGEN.*

De besteding zal geschieden alleen bij inschrijving.
De inschrijvings-bijellen moeten vóór of niterlijk,
om 12 ure des middags van den dag der besteding
franco bij den Heer Baron VAN PALLANDT op
het Huis te Keppel ingekomen zijn.
De bestekken liggen ter lezing te Keppel in
de Gouden Leeuw, terwijl inlichtingen te beko-
men zijn, bij den Ingenieur CONRAD, te
Arnhem, en bij de opzigters van den Weg te
Keppel en te Wehl.

Het LANDGOED BOUWERS-
ZATHE, liggende onder Rheden
en Dieren, in Gelderland, werd
bij de eerste veiling, op den 23sten Julij, ingezet en
verhoogd als volgt:

Kavel 1.	18.000
» 2.	17.200
Massa 1 en 2.	36.800
Kavel 3.	29.800
» 4.	6.300
Massa 3 en 4.	31.900
Kavel 5.	6.500
» 6.	1.601
» 7.	3.600
» 8.	8.600
» 9.	381
» 10.	4.200
» 11.	12.800
Massa 10 en 11.	22.800
Kavel 12.	10.400
» 13.	12.601
Massa 12 en 13.	24.800
Massa 11, 12 en 13.	43.422
Massa 1 tot 13.	149.000
Kavel 14.	1.800

Catalogussen, de beschrijving der kavelingen in
houdende, zijn verkrijgbaar bij den Boekhandelaar
W. J. KRUIJT, te Arnhem.

De toeslag van dit Landgoed is bepaald op Don-
derdag den 6den Augustus 1846, des namiddags tel
3 ure, in het Logement de Kroon, te Dieren, ter-
wijl inmiddels nadere verhooringen op hetzelfde wor-
den aangenomen ten Kantore van Mr. H. H.
TAAIJ, Notaris te Arnhem, met de veiling
belast, alwaar, even als ten Kantore van Jönkheer
BOSCH VAN ROSENTHAL, Notaris te Felp-
inzage der voorwaarden en verdere inlichtingen zij-
te bekomen. — Brieven franco.

VERKOOP van MANUFACTUREN.

Op Maandag den 3den Augustus 1846, des namid-
dags om 2 ure, zal door het ministerie van de
Deurwaarder J. ROHLMANN, ten huize van
de, erfhuishuize worden verkocht:
Eene aanzienlijke partij WOLLEN, KATOEN
en LENNEN MANUFACTUREN. Afges te be-
dien dag, des morgens van 9 tot 12 uur.

**De Tandmeester
LEHMAN JOSEPH SON**
Zal tot den 8sten Augustus te Arnhem, bij de
Heer HOLTUS, logeren

STOOMVAART
voor DEN
NEDER- EN MIDDEN-RIJN
DUSSELDORPSCHE
MAATSCHAPPIJ.
Van Arnhem naar Rotterdam, Iedereen Zonds-
Dingsdag, Dinsdag en Vrijdag, des morgens om
6 ure.
Van Rotterdam naar Arnhem, Iedereen Maand-
Woensdag, Vrijdag en Zaterdag, des morgens om
6 1/2 ure.
Van Arnhem naar Dusseldorp, en van Dusseldorp
naar Arnhem, des namiddags omstreeks 4 ure.
Nadere inlichtingen geeft de Agent G. W. B. B. C.
te Arnhem.

De Markt van den 28sten Juli 1846.

Over het geheel was ontde graanmarkt in eene flaas-
stemming; de handders bleven vorige prijzen vorderen, wat
alleen voor plaatselijke consumptie werdum besteed. Jar-
Hooglandsche Tarwe f 13 a f 13.50; Nieuwe f 11.50
f 12; Jarige Inlandsche f 10.25 a f 11.00; Nieuwe f 10
a f 11. De Nieuwe Tarwe, voor een verre dezelve
markt was, is van puike kwaliteit. — Nieuwe Rogge f
f 9.30; Jarige f 8 a f 9. — Boekweit f 7.75 a f 8.30.
Garst zonder handel: men veilde Nieuwe Winter-
a f 6. — Haver ging goed af: f 2.75 a f 3.75.
De aanvoer van Koolzaad was merklijk minder dan
vorige week; de houders waren daardoor zeer vasthoudend
en de koopers geretireerd, zodat alleen op het laatste
markt nog wat voor den Rijn werd losgelaten tot f 9
f 9.60.

Waterhoogte te Arnhem.
Den 28 Juli 2 El 0 Palm 5 Duim; gew. O. D. gov. 5
Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker